Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

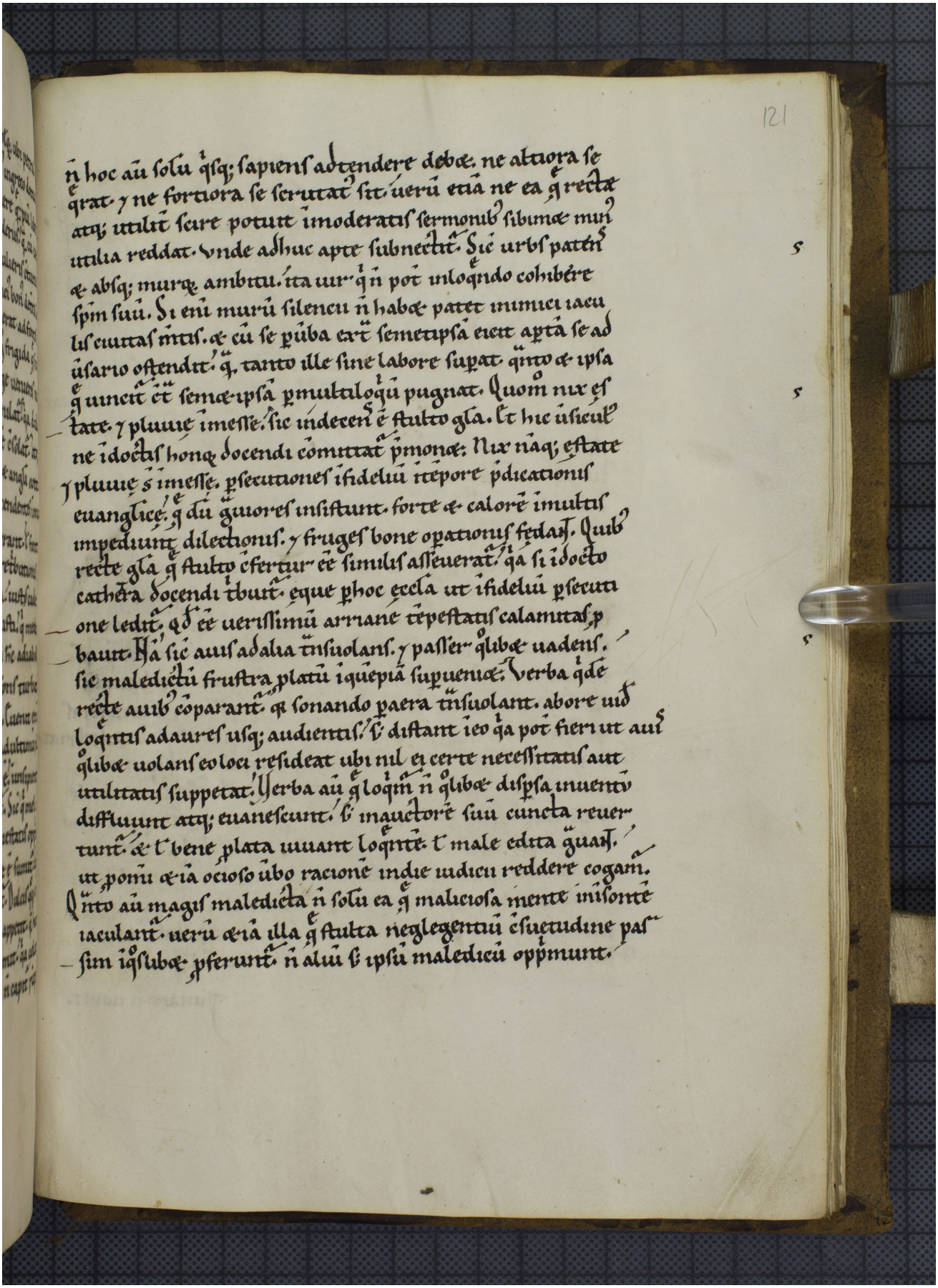

121

n̄ hoc aū solu q̄sq; sapiens adtendere debet. ne altiora se
quat. ⁊ ne fortiora se scrutat sit. uerū etiā ne ea q̄ recta
atq; utilit̄ scire potuit imoderatis sermonib̄ sibimet mu
utilia reddat. Vnde adhuc apte subnectit. Sic urbs patēs
et absq; muro ambitu. ita uir q̄ n̄ pot̄ in loquendo cohibere
spm suū. Si enī murū silencii n̄ habet patet inimici iacu
lis cuiuslibet mētis. et cū se p̄ūba extēdit semetipsa eicit aptā se ad
usū ostendit. q̄. tanto ille sine labore supat. q̄nto et ipsa
q̄ uincit et semet ipsā p multiloquū pugnat. Quom nix est
tate. ⁊ pluuie imesse. sic indecens est stulto gla. Et hic usiculū
ne idoctis bonq docendi committat p̄monet. Nix naq; estate
⁊ pluuie s imesse. p̄secutiones ifideliū tēpore p̄dicationis
euanglice. q̄ dū guiores insistunt. forte et calore imultis
impediunt dilectionis. ⁊ fruges bone opationis fedant. Quib̄
recte gla q̄ stulto cōfertur esse similis asseuerat. qa si idocto
cathēra docendi tbuit. eque phoc eccla ut ifideliū p̄secuti
one ledit. q̄d esse uerissimū arriane tēpestatis calamitas p
bauit. Ha sic auis ad alia tinsiolans. ⁊ passer glibet uadens.
sic maledictū frustra platū iquēpiā supueniet. Verba q̄dē
recte auib̄ cōparant. et sonando paera tinsiolant. abore uid
loquitur adaures usq; audientis. Si distant ieo qa pot̄ fieri ut auis
glibet uolans eo loci resideat ubi nil ei certe necessitatis aut
utilitatis suppetat. Verba aū q̄ loqm̄ n̄ glibet dispsa inuenti
diffluunt atq; euanescunt. si inauctore suū cuncta reuer
tunt. et t bene plata uuiant loquēte. t male edita guas.
ut pomū et ia ocioso ūbo racione indie iudicii reddere cogam̄.
Quanto aū magis maledicta n̄ solu ea q̄ maliciosa mente inisonte
iaculant. uerū et ia illa q̄ stulta neglegentiū cōsuetudine pas
sim iqslibet p̄ferunt. n̄ alū si ipsū maledicū oppimunt.